

VUZF
University of
Finance, Business and
Entrepreneurship

Міністерство освіти і науки України
Національний аерокосмічний університет
імені М. Є. Жуковського
"Харківський авіаційний інститут"
Ужгородський торговельно-економічний інститут
Київського національного торговельно-економічного університету
VUZF University of Finance, Business and Entrepreneurship (Bulgaria)
Wyższa Szkoła Społeczno-Gospodarcza w Przeworsku (Polska)

ІННОВАЦІЙНІ СТРАТЕГІЇ ТА МОДЕЛІ ЕКОНОМІЧНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ВИКЛИКІВ

МАТЕРІАЛИ

міжнародної науково-практичної конференції

15 травня 2020 року
Харків – Ужгород – Софія – Пшеворськ

ЗМІСТ

Сучасні інноваційні стратегії та моделі управління ресурсним потенціалом господарюючих суб'єктів

<i>Абрамян В.В., Давидова І.О.</i> Сучасні підходи до розробки стратегії розвитку організації	12
<i>Андрєєва Н.М.</i> Стратегічні імперативи політики екологізації інноваційного розвитку України	15
<i>Бабич Д.В., Давидова І.О.</i> Аналіз внутрішнього та зовнішнього середовища підприємства для підвищення його рентабельності	18
<i>Bezpartochnyi M., Riashchenko V., Plota S.</i> Development the potential of higher education through gamification	20
<i>Будинський Р.З., Шнак Н.О.</i> Проблеми економічного обґрунтування управління бізнес-проектами підприємств	23
<i>Васильєва В.С., Коваленко В.В.</i> Особливості фінансування інноваційної діяльності підприємств банками в Україні	25
<i>Dergaliuk B.</i> The role of strategic plans in the modernization of the regional economy	28
<i>Havrylko P., Lalakulych M.</i> Methodological principles for ensuring strategic management of the financial stability of the banking system	30
<i>Гаміло В.П.</i> Особливості формування іміджевої стратегії підприємства на ринку праці в умовах Індустрії 4.0.	33
<i>Hushtan T.</i> Fundamentals of formation of financial potential of the enterprise	36
<i>Калініна О.М.</i> Методичний підхід щодо визначення впливу дій акціонерів на підприємства корпоративного типу	38

<i>Коваленко О.В., Яценко Л.О.</i> Інструменти цифрової економіки в національному та глобальному економічному просторі	41
<i>Ковач М.Й.</i> Тренди цифровізації як фактор інноваційних змін у сучасній економіці	44
<i>Кудлай В.Г.</i> Особливості мотиваційної політики в умовах економічної кризи	47
<i>Лутковська С.М.</i> Концептуальні положення організаційно-економічного механізму управління екологічною безпекою	49
<i>Новікова О.Ф., Панькова О.В.</i> Гармонізація соціально-трудового, цифрового та сталого розвитку в Україні: проблеми та напрями забезпечення	52
<i>Панькова О.В., Касперович О.Ю.</i> Сфера зайнятості в умовах цифровізації: загрози та пріоритети для України	55
<i>Полоус О.В.</i> Логістичне управління інтелектуалізацією підприємств в умовах активного інноваційного розвитку	58
<i>Прончаков Ю.Л., Давидова І.О.</i> Обґрунтування управління розвитком економічного потенціалу вищої освіти	60
<i>Рибкін Н.А., Артемова А.В.</i> Використання CRM систем в туристичній сфері	63
<i>Сухорукова О.А.</i> Управління трудовими ресурсами медіагалузі в умовах світової кризи	66
Інновації в маркетингу та моделі управління конкурентоспроможністю господарюючих суб'єктів	
<i>Гальченко Л.В., Артёмова А.В.</i> Інновації в маркетингу як спосіб підвищення конкурентоспроможності на ринку	69
<i>Долга Г.В.</i> Теоретичні засади брендингу як інструменту маркетингової діяльності підприємства	71

продуктивної праці / Г. В. Монастирська // Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі. Серія : Економічні науки. - 2011. - № 4(2). - С. 89-92. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvpushk_2011_4%2

4. Монастирська Г.В. Система оплати праці в НАН України: стратегія і особливості реформування: стратегія і особливості реформування // Вісник НАН України. 2019. № 10. – С.51-62.- Режим доступу: <https://doi.org/10.15407/vissn2019.10.051>

5. Семикіна М.В. Мотивація ефективної зайнятості: проблеми, тенденції, вибір стратегії / Семикіна М.В., Іщенко Н.А., Родіонова М.О.; [відп. ред. Семикіна М.В.]. – Кіровоград: КОД, 2009. – 199 с.

6. Урманов Ф. Ш., Касімова А. А. Мотивація – основний чинник ефективності управлінської праці. Вісник Житомирського державного технологічного університету. Серія: Економічні науки. 2017. № 4. С. 98–102.

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ЕКОЛОГІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ

С.М. Лутковська, Вінницький національний аграрний університет, к.п.н., доцент, проректор з науково-педагогічної роботи, свроінтеграції та міжнародної діяльності, доцент кафедри адміністративного менеджменту та альтернативних джерел енергії

Організаційно-економічний механізм (ОЕМ) управління безпекою є частиною загальної системи економіки в цілому, з притаманними йому особливостями. Виділяють макро-, тобто управління в рамках економіки загалом, і мезорівень, що стосується окремих її секторів, галузей.

Метою ОЕМ управління природно-антропогенною та екологічною безпекою є узгодження економічних й екологічних інтересів суспільного виробництва: вертикальних – державних, регіональних, місцевих, горизонтальних – територіальних, відомчих, на рівні зв'язків між підприємствами тощо, а також встановлення порядку дій ефективного гарантування безпеки. Використання механізмів здійснюється за напрямками:

- зменшення шкідливого впливу на довкілля шляхом стимулювання природокористувачів;

- зниження енерго- й ресурсомісткості одиниці виробленої продукції внаслідок раціоналізації використання природних ресурсів;

- створення додаткових джерел фінансування природоохоронної діяльності за розрахунок коштів, отриманих від екологічних зборів та платежів.

Завданням організаційно-економічного механізму управління є зміцнення і посилення природно-антропогенної та екологічної безпеки країни.

Організаційно-економічний механізм екологічної безпеки будується на певних принципах, серед яких [1, 2]:

- *Наукової обґрунтованості*
- *Економічної відповідальності*
- *Комплексності* (системності, всебічного охоплення ситуації)
- *Господарського розрахунку*
- *Платності користування природними ресурсами*

Організаційно-економічний механізм управління природно-антропогенною та екологічною безпекою можна розглядати в широкому і вузькому сенсі. Відповідно до першого це система заходів, що стосуються гарантування безпеки населення, природокористування, охорони навколишнього природного середовища та передбачає спільні організаційно-адміністративні та економічні заходи.

У вузькому сенсі організаційно-економічний механізм включає власне економічні заходи без адміністративного впливу. Наприклад, споживачі готові платити більше за екологічно чисті продукти, що стимулює сільськогосподарських виробників їх виготовляти.

Вищезазначений механізм містить два обов'язкових елементи управління: організаційний та економічний, які прийнято називати конститутивно-ключовими компонентами, або підсистемами чи складовими. Організаційний елемент забезпечує процес функціонування екологічної безпеки та підкріплюється нормативно-правовою, організаційно-технічною, соціально-культурною та інформаційною складовими [3–4].

Слід зазначити, що організаційна складова будь-якої системи управління спрямовує поведінку учасників та діє у межах,

встановлених правилами. Це об'єкт досліджень макро- і мікроекономіки, теорії управління та інших галузей науки.

Економічна складова організаційно-економічного механізму визначає передумови функціонування фінансово-економічних відносин між учасниками процесу гарантування екологічної безпеки. Ефективність економічної підсистеми забезпечується при умові тісної взаємодії та взаємовпливу з організаційною, через *інституалізацію складових системи та механізмів їх організаційної взаємодії*: підпорядкованість, повноваження, права, обов'язки, регулярність та форми організаційних зв'язків [5; 6; 7].

Задача економічної складової механізму управління природно-антропогенною та екологічною безпекою складна своєю подвійністю: з одного боку, необхідно задоволення ресурсної потреби для підйому економіки, з іншого – збереження запасів ресурсів для майбутніх поколінь.

Список використаних джерел:

1. Ілляшенко І.О. Формування організаційно-економічного механізму стратегічного управління природно-техногенною та екологічною безпекою на засадах сталого розвитку [Електронний ресурс] / І.О. Ілляшенко // Ефективна економіка. – 2013. – № 1. – Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=1713>.
2. Фролова А.В. Формування організаційно-економічного механізму управління забезпеченням екологічної безпеки держави : [Електронний ресурс] / А.В. Фролова // Проблеми системного підходу в економіці. – 2011. – № 4. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/ejournals/pspe/2011_4/Frolova.
3. Федорчак О. Зміст, структура та класифікація механізмів державного управління / О. Федорчак : [Електронний ресурс] // Ефективність державного управління. – 2008. – № 14/15. – Режим доступу : http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Edu/2008_14_15/fail/Fedorchak.pdf.
4. Мізюк В.В. Фактори формування та особливості функціонування організаційно-економічного механізму забезпечення авіаційної безпеки / Мізюк В.В. : [Електронний ресурс] // Проблеми підвищення ефективності інфраструктури. – 2010. – № 26. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/ppel/2010_26/Mizuk.pdf.
5. Pylypiv V. Institutional principles of balanced nature management in the context of environmental and natural-technogenic safety / V.

Рулів, А. Обіход, І. Шіашенко // Науковий журнал «Економічний часопис-XXI». – К.: ТОВ ВКП «СТ-друк», 2015. – № 9-10. – С. – 98–102.

6. Яненкова І.Г. Синергетичний ефект застосування організаційного ресурсу на різних рівнях управління інноваційною діяльністю / І.Г. Яненкова // Економіка і прогнозування. – 2011. – № 2. – С. 82–92.

7. Val-Woźniak T. Інструменти інноваційності в процесах зближення рівнів розвитку країн Європейського Союзу / T. Val-Woźniak. – Спільний європейський економічний простір: Гармонізація мегарегіональних суперечностей; за наук. ред. Д. Лук'яненка, В. Чужикова.— К.: Інститут сучасного підручника. — С. 314-324.

ГАРМОНІЗАЦІЯ СОЦІАЛЬНО-ТРУДОВОГО, ЦИФРОВОГО ТА СТАЛОГО РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА НАПРЯМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

О.Ф. Новікова, *Інститут економіки промисловості НАН України, д.е.н., професор, заступник директора з наукової роботи*

О.В. Панькова, *Інститут економіки промисловості НАН України, к.соц.н., доцент, зав. сектором економічної соціології*

Надання Україною гідних відповідей на зовнішні та внутрішні виклики потребують гармонійного сполучення трьох складових, які визначають та обумовлюють сучасний та майбутній стан країни щодо цифрового, соціально-трудового та сталого розвитку. Саме Глобальні цілі сталого розвитку сподвигли Україну на певні конструктивні дії щодо їх адаптації до національних особливостей і сприяли розробці національних Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року. Три фундаментальні принципи, на яких базуються 17 Глобальних цілей і 169 завдань розвитку є базовими для дій та реалізації в усьому світі та в Україні зокрема. Перший – універсальність та неподільність цілей, які спрямовані на покращення життя всіх людей у всіх країнах. Другий – інтегрованість політик, яка передбачає взаємодію, координацію, узгодженість соціальної, економічної та екологічної політик. Третій принцип – це інклюзивність на засадах «нікого не залишити